

Preek Pasen 2020

Lieve mensen, lieve gemeente,

Het is een rare tijd om Pasen te vieren.

En ook een verdrietige tijd zeker voor mensen die alleen zijn.

Geen gezellige familiediners, bezoekjes of gezamenlijke tochtjes naar buiten.

Het feest van Pasen is dit jaar niet feestelijk, maar misschien spreekt het daarom juist des te meer aan.

Want het is het feest van opstaan en op een nieuwe manier verder gaan.

Opstaan uit datgene dat je dood maakt, verlamt, eronder houdt en verder gaan met nieuwe kracht in een veranderd leven.

In deze tijd van Corona crisis, waarin we elkaar niet nabij kunnen zijn, waarin velen ziek worden en ook velen sterven, zouden we eigenlijk niets liever willen dan opstaan uit dit alles.

Niets liever willen dan de ziekte achter ons laten en een leven hebben zonder Corona, zonder angst daarvoor en in de nabijheid van onze dierbaren.

Het is nog niet zover, maar we hopen dat het niet al te lang meer zal duren voor dat het geval zal zijn.

Intussen moeten we onze weg vinden in dit alles en de uitdaging aangaan waarvoor deze ziekte ons plaatst.

De uitdaging aangaan en de kansen grijpen die deze situatie ons geeft.

Want dat is ook opstanding: dat je de kansen die worden aangereikt aangrijpt.

Kansen die zich bevinden in de nieuwe vragen die op ons afkomen.

Vragen als: moet ik iemand helpen?

Moet ik iemand bellen?

Moet ik naar iemand luisteren?

Moet ik iets doen voor een ander?

Preek Pasen 2020

Hoe kunnen we elkaar versterken zodat we ook sterker hier uit zullen komen?

Het Corona virus brengt het beste en helaas ook slechte dingen in mensen naar voren.

We zien die slechte dingen, maar ook zien we de goedheid van mensen zichtbaar worden nu we geconfronteerd worden met onze eigen kwetsbaarheid.

De sociale media die toch ook veel slechts met zich meebrachten in de vorm van haat en scheldpartijen, die worden nu ervaren als een zegen, omdat we zo nog contact met elkaar kunnen hebben en met de ander verbonden zijn.

Daarbij ervaren we opnieuw een wij-gevoel onder de mensen, een gevoel dat we het met elkaar moeten oplossen, ook al zijn we fysiek gescheiden.

Mentaal en emotioneel zijn we met elkaar verbonden en dit geeft een gevoel van solidariteit.

Als mensen zijn wij verdeeld in cirkels die steeds wijder worden:

Eerst de cirkel van het eigen gezin, dan de familie daaromheen.

Vervolgens de plaats waar je woont, misschien de provincie en dan het land.

Op dit moment is er een enorme cirkel van de hele mensheid omdat we allemaal in hetzelfde schuitje zitten, maakt niet uit waar we wonen of wat voor kleur we hebben.

En dat geeft een nieuw gevoel dat we nog niet eerder hadden.

We zijn wereldburgers geworden en met elkaar zullen we dit moeten oplossen.

En we moeten besluiten wat we doen:

Preek Pasen 2020

Samenwerken en overleven of apart, ieder voor zich blijven en verdwijnen.

Het gaat nu niet meer om ieder mens en elk land voor zich, maar het gaat nu om solidariteit als deel van het grotere geheel.

Het *ik* staat hier tegenover het *wij*.

Niet meer onze rechten zijn belangrijk maar onze verantwoordelijkheden.

En als dit alles achter de rug is dan zullen we hopelijk als betere mensen hieruit komen.

Misschien als mensen die wat nederiger zijn geworden.

De wetenschap is in de laatste 100 jaar met sprongen vooruit gegaan.

Dachten we eigenlijk niet dat we alles konden?

Dat die wetenschap ons wel heel spoedig uit de crisis zou halen?

Het blijkt dat een heel klein virus de mensheid op de knieën heeft gekregen.

Hopelijk komen we hieruit als mensen die met andere ogen kijken naar de kleine ruzies die ons vaak bezighouden en die op dit moment allemaal vergeten worden.

Want nu blijkt dat er belangrijker zaken zijn dan onze kleine meningsverschillen.

Of als vriendelijker mensen die zich niet alleen meer druk maken om eigen problemen, maar zich ook bewust zijn van de problemen van anderen.

En als mensen met hoop.

Op dit moment zien we hoop en draagkracht om ons heen.

Pasen is het feest van nieuw leven, van vernieuwing.

En Pasen heeft een boodschap van hoop voor ieder van ons.

Het is het feest van opstanding en van uittocht.

Preek Pasen 2020

Bevrijding uit dood en uit slavernij, uittocht naar een nieuw leven.

Ieder jaar vertellen we elkaar het verhaal van deze uittocht.

Het verhaal dat begint met lijden en dood en dat eindigt met bevrijding en vreugde.

Zo ziet het verhaal van de mens eruit.

Na het slechte komt het goede en na de vloek komt de zegen.

Na de Corona pandemie is het mogelijk dat er een nieuwe collectieve verantwoordelijkheid zal komen en dat we ons allemaal als nieuw zullen voelen.

Met Pasen vieren we dat de wereld er anders uitziet.

Op de dagen voor Pasen hebben we het lijden en sterven van Jezus herdacht

En op Pasen vieren we dan dat de dood het niet heeft gewonnen van het leven, maar dat de geestkracht van Jezus doorleeft in zijn volgelingen en dat zijn visioen, een andere betere wereld, ook blijft voortbestaan.

Jezus heeft in zijn hele leven vastgehouden en gewerkt aan een betere wereld.

En hij heeft zijn hele leven vastgehouden aan God.

Het verhaal van het lege graf wil vertellen dat God deze mens, die zo trouw bleef, niet achtergelaten heeft in de dood.

Uiteindelijk heeft hij gelijk gekregen en uiteindelijk krijgen alle mensen gelijk die vast blijven houden aan een andere, betere wereld waarin het anders zal toegaan.

Die blijven geloven in verbondenheid en solidariteit tussen de mensen en die daarop blijven hopen.

Misschien is dat opstanding anno 2020: dat we midden in de Corona crisis en ondanks alle tegenspraak van deze wereld en ondanks alle weerbarstigheid van ons dagelijks leven toch blijven vasthouden aan ons

Preek Pasen 2020

geloof in een betere wereld, waarvan we nu al midden in deze crisis wat lichtpuntjes zien in al het goede dat er gebeurt.

En met Pasen vieren we in de opstanding uit de dood dat het leven wint.

Op allerlei manieren staan mensen op tegen wat er niet goed is, tegen onrecht, tegen wat er niet goed gaat en nu tegen de gevolgen van deze crisis.

Het betekent niet dat alle lijden en verdriet er dan niet meer is, dat het wordt uitgegumd.

We zullen het met ons meedragen, het verdwijnt niet, maar we mogen er uit opstaan en verder leven.

Verder leven in een ander, nieuw leven, waarin het lijden en het verdriet een plaats heeft gekregen.

Zo kan elke dag van ons leven een dag van opstanding worden.

Van het leven aanpakken en van blijven geloven in een betere wereld.

Amen